

Divendres 1 durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 2,1-12): I alguns dies després [Jesús] entrà novament a Cafarnaüm, i se sentí a dir que era a casa. I s'hi aplegaren molts, de tal manera que ja no cabien ni davant la porta, i els predicava la paraula. I venen uns a dur-li un paralític que portaven entre quatre. I no podent presentar-l'hi a causa de la multitud, destaparen el sostre allà on ell era, i pel forat obert despenjaren la llitera en la qual jeia el paralític. I veient Jesús la fe d'ells, diu al paralític: «Fill, et són perdonats els teus pecats».

I hi havia allí alguns dels escribes, que seien i pensaven en els seus cors: «Per què parla així aquest? Blasfema! Qui pot perdonar els pecats sinó únicament Déu?». I havent conegut immediatament Jesús en el seu esperit que així pensaven en els seus cors, els diu: «Per què penseu aquestes coses en els vostres cors? Què és més fàcil, dir al paralític: “Et són perdonats els teus pecats”, o dir: “Aixeca't i agafa la teva llitera i camina”? Doncs, perquè sapiguen que el Fill de l'home té a la terra potestat de perdonar pecats -diu al paralític-: A tu t'ho dic: Aixeca't, agafa la teva llitera i ves-te'n a casa teva». I s'aixecà, i al punt, agafant la llitera, se n'anà davant tothom, de manera que tots s'admiraren i donaren glòria a Déu, dient: «Mai no havíem vist res de semblant!».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Fill, et són perdonats els teus pecats (...). A tu t'ho dic: Aixeca't, agafa la teva llitera i ves-te'n a casa teva»

Mn. Joan Carles MONTSERRAT i Pulido
(Cerdanyola del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui veiem novament el Senyor envoltat d'una gentada: «I s'hi aplegaren molts, de tal manera que ja no cabien ni davant la porta» (Mc 2,2). El seu cor es desfà davant la necessitat dels altres i els procura tot el bé que es pot fer: perdona, ensenya i guareix alhora. Certament, els atorga ajuda a nivell material (en el cas d'avui, tot guarint una malaltia de paràlisi), però —en el fons— cerca el millor i primer per a cadascú de nosaltres: el bé de l'ànima.

Jesús-Salvador vol deixar-nos una esperança certa de salvació: Ell és capaç, fins i tot, de perdonar els pecats i de compadir-se de la nostra feblesa moral. Abans de res, diu taxativament: «Fill, et són perdonats els teus pecats» (Mc 2,5). Després, el contemplem associant el perdó dels pecats —que atorga generosament i incansable— a un miracle extraordinari, “palpable” amb els nostres ulls físics. Com una mena de garantia externa, com per obrir-nos els ulls de la fe, després de declarar el perdó dels pecats del paralític, el guareix la paràlisi: «‘A tu t’ho dic: Aixeca’t, agafa la teva llitera i ves-te’n a casa teva’. I s’aixecà, i al punt, agafant la llitera, se n’anà davant tothom» (Mc 2,11-12).

Aquest miracle el podem reviuire sovint nosaltres amb la Confessió. En les paraules d'absolució que pronuncia el ministre de Déu («Jo t'absolc en el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant») Jesús ens atorga novament —de manera discreta— la garantia externa del perdó dels nostres pecats, garantia equivalent a la curació espectacular que va fer amb el paralític de Cafar-Naüm.

Ara comencem un nou temps ordinari. I ara se'ns recorda als creients la urgent necessitat que tenim de la trobada sincera i personal amb Jesucrist misericordiós. Ell ens convida en aquest temps a no fer rebaixes ni descuidar el necessari perdó que Ell ens ofereix en la seva cambra, a l'Església.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «En perdonar els pecats, va guarir l’home i va donar a entendre visiblement qui era Ell, en la seva persona. Ell era el Verb de Déu encarnat, amb potestat per a perdonar els pecats. Com a home es compadeix de nosaltres, i com a Déu s’apiada de nosaltres i perdona les nostres ofenses» (Sant Ireneu)
- «L’Evangelí ens presenta Crist que venç les paràlisis de la humanitat. Descriu el poder de la misericòrdia divina que perdona i esborra tot pecat quan troba una fe autèntica. El mandat del Crist pot donar un tomb a la situació: ‘Aixeca’t, camina!’» (Francesc)
- «El Senyor Jesucrist, metge de les nostres ànimes i dels nostres cossos, Ell que perdonà els pecats al paralític i li retornà la salut del cos, ha volgut que la seva Església continuï, en la força de l’Esperit Sant, la seva obra de guarició i de salvació, àdhuc a favor dels seus propis membres. És la finalitat dels dos sagraments de guarició: el sagrament de la Penitència i la Unció dels malalts» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 1.421)